

2. Вѣтръ духа.—Вода тече.—Огънь гори.—Заяцъ бѣга.—Рыба—та плува.—Ученика—тъ чете.—Отъ Студа мѣнички—тъ шушчицы отъ парж—тъ, или отъ облака лепятъ една до другъ, ставатъ голѣмы капки и, като нѣма тамъ на что да ся опиратъ, падатъ долѣ на земь—тъ: това е дъждь.

3. Въя, навѣрно, сте чели въ Евангеліе—то, или сте чули въ цркви—тъ думы—тъ на Спасителя: „аминь, аминь, глаголю вамъ.“ Това ще каже: „истина, истина, думамъ вамъ.“ *Глаголю* по—славенски значи *думамъ*, а *глаголь* значи *думъ*. Слѣдователно, както сщ. имя е названіе на всичко, что сществува и за което можемъ да говоримъ; така глагола—тъ показва, что правятъ прѣдметы—тъ, и что можемъ ния да говоримъ за нихъ. Глагола—тъ ся отличава отъ прилагателно—то имя съ това, че прилагателно—то имя, като означава признакъ, не показва измѣненіе—то му, което всякога ся извършва въ продълженіе на нѣколко время: н. п. *ясно небо*, а глагола—тъ показва, какъ ся измѣнява признака—тъ: н. п. *небо—то ся ясни, небо—то ся изяснило*, и показва, какъ дѣйствіе и состояніе ся извършватъ въ—теченіе на время: „Человѣкъ *ходи*, человѣкъ *спди*.“ Понеже дѣйствіе, или состояніе, прѣдставляемо отдѣлно (отвлечено) отъ прѣдмета, ся изражава съ имя сщ.: *ходеніе, спдніе*, затова глагола—тъ показва дѣйствіе, или состояніе, кое принадлежи на нѣкой прѣдметъ: „дѣца—та *играють*, ученицы—тъ *спдють* въ класса—тъ.“

Кога куче—то *тече*, тогава ся тонамира въ движеніе; кога куче—то *лежи*, тогава ся намира въ покой. Движеніе—то на прѣдметы—тъ ся нарича *дѣйствіе*, а покой—тъ *состояніе*:

4. Имало въ—старинѣ единъ человѣкъ на имя Яковъ: той *ималъ* дванадесять сынове и всички—тъ обычалъ, но наймного *любилъ* най—младя—тъ, Иосифа, зачото той былъ поподслушливъ и подобъръ отъ всички—тъ.

Ималъ. — Кога нѣчто ся намира въ рѣцѣ—тъ, во власть—тъ ни, казваме: имаме го. Показва дѣйствіе—то на Якова, и за това е глаголь.

Любилъ. — Съ когото ни е пріятно да провоздаме время—то, когото уважаваме, въ когото находимъ достоинство, него мы обычае. Показва дѣйствіе—то на Якова, и за това е глаголь.

5. 1) Да напишатъ нѣколко прѣдложенія съ слѣдующи—тъ глаголы и да кажатъ, кои отъ тья глаголы показватъ дѣйствіе и кои состояніе